

Onu nefsimizden daha çok sevmek

Abdullah Bey: “Hazreti Ömer Peygamber Efendimiz (asm) için, “nefsim hariç seni çok seviyorum” demiş. Peygamber Efendimiz (asm) düzeltmiş, “Sen beni nefsinden az seviyorsan imanın zayıftır” buyurmuş. Bu durumda bizler ne yapmalıyız?”

Bizler de Resuli Kibriya Efendimizi (asm) nefsimizden çok sevmeliyiz veya sevmeye çalışmalıyız. Bu ölçü zaten Hazreti Ömer’in (ra) şahsında bütün ümmet için belirtilmiştir. Çünkü o Allah’ın Resülü (asm) ve Allah’ın aramızdaki sadık elçisidir. onu (asm) tanımalıyız, sevmeliyiz, öğrenmeliyiz, öğretmeliyiz, örnek almalıyız, onun davranışlarını, fiillerini ve sözlerini hayatımızda tek rehber bilmeli ve ona uymalıyız. Ona duâ etmeli, salâvat getirmeliyiz. Bilmeliyiz ki, Bedüzzaman Hazretlerinin ifadesiyle, ona salâvatı şerife getirmek, ona gönderilen yüksek sofraya dâvete icabet etmektir.¹ Malûm, dâvete icabet eden sofradan faydalanır. Bizim için Allah’ın rızası ve Resûlullah’ın (asm) şefaati bundadır.

Muhammed Aleyhissalâtü Vesselâm bizim için yaşamış, bizim için cefa ve eza görmüş, bizim için gülmüş, bizim için ağlamış, bize düşkün ve tutkun şekilde Allah’a duâ buyurmuş, bizim kurtulmamızı arzu etmiş. Onsuz bir an bile nefes almayı kendimize cinayet saymalıyız, hıyanet saymalıyız, haram bilmeliyiz. Çünkü dinimiz onunladır, imanımız onunladır, kulluğumuz onunladır, huzurumuz ondadır, saadetimiz ondadır, neş’emiz ondadır, mutluluğumuz ondadır, bütün sıkıntılarımızın, bütün problemlerimizin çaresi ondadır. (Aleyhissalâtü Vesselâm)

Cenâb-ı Hak buyurur ki: “Ey insanlar! Size kendi içinizden öyle bir Peygamber geldi ki, sizin sıkıntıya uğramanız ona pek ağır gelir. O size çok düşkün, mü’minlere çok şefkatli ve çok merhametlidir.”²

Amelimiz zaten yok. Ya da eksikli ve kusurlu... Öyleyse geriye bir sevgimiz kaldı!... Onu da esirgemeyelim. Sevgimizle inşallah, amelimizdeki boşluğu dolduralım.

Peygamber Efendimiz (asm), O’nu sevme derecemizi şöyle bildirir: “Sizden biriniz ben kendisine çocuğundan, babasından ve bütün insanlardan daha sevimli olmadıkça

gerçek îmân etmiş olmaz.”3

Bir diğerk hadiste Allah Resulü (asm): “Kul beni ciddî olarak severse, Allah onun cesedini Cehennem’e haram kılar.”4 buyurmuştur.

Onu sevmenin ne demek olduğunu ve neticesini de şu hadisi şeriften öğreniyoruz:

“Sünnetimi ihya eden (yaşayan ve yaşatan) beni sevmiştir. Beni seven Cennette benimle beraberdir.”5

Onu sevmek konusunda duyarlı olmamız, inşallah bizi onun sünnetini yaşamaya ve onun sevgisinin kalbimizde artmasına vesile olacaktır. Kendimizi zaman zaman sorgulayalım, ama ümitsizliğe düşmeyelim. Şu hadisi de kulağımızda, aklımızda ve kalbimizde küpe kalsın:

“Kendini alıkoyanlardan başka benim ümmetimin bütün fertleri Cennete girer. Kim bana itaat ederse Cennete girer. Kim bana muhalefet ederse kendini Cennetten alıkoymuş olur.”6

Dipnotlar:

1. Mesnevî-i Nûriye, s. 76
2. Tevbe Sûresi: 128
3. Câmîü’sSağîr, 4/1649
4. Câmîü’sSağîr, 4/1468
5. Câmîü’sSağîr, 4/1530
6. Câmî, 2/233
7. Nesâî, Namaz Vakitleri, 42